

[Munch-Petersen.]

Dommerne personligt er afhængige med Hensyn til Avancement, men snarere paa, at Dommerne i hvert Fald i Regelen vil føle sig som tilhørende en bestemt Samfundsklasse og ifølge hele deres Opdragelse og Indstilling baade politisk og socialt vil føle sig knyttet til det bestaaende Samfund og jo ogsaa skal gennemføre de Love, som beskytter det borgerlige Samfund. Derfor vil den dømmende Magt stadig være afhængig af den udøvende Magt og undergivet Regeringen, vil udøve Regeringens Ordre overfor Folk, som kan være ubehagelige for det bestaaende Samfund.

Naar de ærede Medlemmer Hr. Vagn Bro og Hr. Pürschel her kunde udtale, at der vistnok ikke herskede nogen Mistillid til Domstolene, tror jeg, det kommer af, at de to ærede Medlemmer ikke har ret megen Forbindelse med Arbejderklassen; for jeg kan forsikre om, at der i vide Kredse blandt Arbejderne vokser en stadig stærkere Mistillid op til de borgerlige Klassesdomstole, som man Gang paa Gang ser ikke blot i rent politiske Sager, men ogsaa i sociale Sager tage et Standpunkt, som er ganske uforstaaeligt for Arbejdernes Retsbevidsthed og netop kun kan forklares ud fra deres Stilling som Klassesdomstole.

De foreliggende Tilføjelser og Ændringer til Loven om Rettens Pleje, som her er til første Behandling, drejer sig jo blandt andet om Nævningerne, og hvad angaar Nævningernes Kompetence, er det jo fastslaaet i Grundlovens § 72, at den skal omfatte Misgerningssager og Sager, der rejser sig af politiske Lovovertrædelser. Men det er kedeligt, at det ikke er fastslaaet ganske bestemt i Paragraffer, hvad det er for noget, der hedder „politiske Lovovertrædelser“; for man staar overfor den mærkelige Kendsgerning, at siden Nævningeinstitutionen er traadt i Kraft, har der slet ikke været nogen som helst politisk Lovovertrædelse her i Landet ifølge Retsplejeloven. Højesteret, som skal fortolke Loven, har Gang paa Gang afgjort, at de Sager, der forelaa, ikke var politiske Sager.

Der har jo endogsaa været Sager, hvor Arbejderne anklagedes for at have brudt Forbud mod 1. Maj-Demonstrationer, og disse Sager blev ikke betragtet som politiske Sager, de kunde efter Højesterets

Mening ikke falde ind under Begrebet politiske Lovovertrædelser. Der er ogsaa en anden Sag, jeg kan nævne som et godt Eksempel, nemlig den Sag, hvor der var rejst Anklage mod de arbejdsløse, som havde været til Stede under et Byraadsmøde i Nakskov, for at have øvet Vold mod en offentlig Forsamling. Ogsaa denne Sag, som dog var en ganske typisk politisk Sag, blev afvist som en saadan af Højesteret og kunde derfor ikke paadømmes som politisk Sag.

I øvrigt er jo Nævningernes Kompetence overhovedet indskrænket ved de nye Regler, som nu bliver gældende, idet deres Deltagelse i andre Sager — bortset fra disse politiske Lovovertrædelser, hvor Nævningerne altsaa overhovedet ikke i Praksis kommer i Funktion — for største Delen afhænger af, hvilken Strafdmaaling der kan blive Tale om, og da efter den nye Straffelov Minimumssatserne i de forskellige Sager er sat ned, vil Nævningernes Deltagelse faktisk blive stærkt indskrænket.

Ogsaa den Maade, hvorpaa Nævningerne udvælges, er ganske utilfredsstillende, og Resultatet er da ogsaa, at Nævningerne gennemgaaende udtages af Overklassen og Mellemklassen, medens Arbejderne kun meger sjældent bliver Nævninger. Det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen har kun alt for meget Ret, naar han udtalte, at Nævningerne ikke var tilfældige Folk fra Gaden. Nej, det er de ikke. Der er f. Eks. foretaget en Undersøgelse af dette Spørgsmaal af Landsretssagfører Mikkelsen, og med Formandens Tilladelse skal jeg nævne nogle Tal fra denne Undersøgelse.

Denne Undersøgelse omfatter i alt 12 600 Personer, som i Aarene 1925—30 har været udtaget til Nævninger. Af disse var for det første kun en meget lille Del Kvinder, 15 pCt. her i København og i Øst- og Sønderjylland endda kun ned til 6,2 pCt. Af Danmarks 68 000 Gaardmænd har i den paa-gældende Periode 3 483 været Nævninger, medens af de 103 000 Smaabrugere kun 740 har været Nævninger; Gaardmændene er altsaa i Forhold til Smaabrugerne 7 Gange for stærkt repræsenterede. De 40 000 Landarbejdere og 100 000 Tjenestekarle har overhovedet ikke haft en eneste Repræsentant blandt Nævningerne i denne Periode. Det samme Forhold viser sig, naar